НА ПЕРЕДОВОМУ РУБЕЖІ

ТРИДЦЯТЬ П'ЯТЬ КРОКІВ МІЖ СВІТАМИ 4

— Сьогоднішня «тиша» — це хіба що відсутність обстрілів із реактивних систем залпового вогню. Все інше як стріляло по нас раніше, так і стріляє дотепер, — розповідає офіцер одного з підрозділів «Київської Русі».

ЛЮДИ НАШОГО ВІЙСЬКА

«УДАВ» У БОЯХ ЗА ДОНБАС 5

Випущений українським офіцером снаряд влучив, як то кажуть, в «яблучко». Від вибуху в «72-ці» здетонував боєкомплект та в танка відірвало башту...

ПІЛЬГИ ДЛЯ ДЕМОБІЛІЗОВАНИХ

ПРАВА ЗАХИСНИКІВ МАЮТЬ БУТИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ 6

Сьогодні держава має подбати про людей, які звільняються, чим їх зайняти. Протягом року вони знаходилися зовсім в інших життєвих умовах, стикалися з ризиками. Повернувшись до мирного життя, вони можуть відчути себе непотрібними суспільству, чого неможна допустити.

ЄДИНА КРАЇНА!

НАРОДНА АРМІЯ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

СУБОТА, 28 БЕРЕЗНЯ 2015 РОКУ №34 (5369)

РОБОЧА ПОЇЗДКА МІНІСТРА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДО ЗОНИ АТО

«ТРЕБА ТРИМАТИ ПОРОХ СУХИМ»

Під час робочої поїздки до зони проведення антитерористичної операції Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак провів нараду із керівним складом сил АТО. На ній були заслухані командири секторів, які доповіли про стан справ на ввірених ділянках служби. Також військовослужбовцями були обговорені актуальні питання тилового, продовольчого та речового забезпечення військ.

— Ми повинні розуміти, що турбує особовий склад. Хочу нагадати про необхідність оперативно вирішувати питання оформлення посвідчень учасників бойових дій. Це хвилює всіх, і такі питання мають вирішуватися швидко, без будь-яких бюрократичних тривалих процедур, — наголосив під час спілкування з військовослужбовцями Степан Полторак.

Міністр оборони України поінформував присутніх про комплекс реформ, які зараз проводяться у відомстві та стосуються забезпечення житлом військовослужбовців та їхніх родин.

По завершенні наради Степан Полторак вирушив до місць несення служби військовослужбовців та поспілкувався із бійцями однієї із артилерійських батарей.

— Треба тримати порох сухим і бути постійно готовим захистити нашу державу. Я хотів би сказати велике спасибі за службу. За те, що ви — мужні, за те, що ви — герої. Ви виконали ті важкі завдання, які перед вами стояли. Я переконаний в тому, що ми переможемо саме завдяки таким, як ви, — звернувся до військовослужбовців Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак.

За бездоганну службу та героїзм військовослужбовці артбатареї були заохочені відомчими відзнаками, заступника командира батареї було заохочено табельною вогнепальною зброєю, командир артилерійської батареї достроково отримав військове звання «підполковник», найкращі бійці нагороджені наручними годинниками.

Фото з сайту Міністерства оборони України

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

ЧЕХІЯ ДОПОМАГАЄ НАШОМУ ВІЙСЬКУ

Днями військово-транспортний літак Збройних Сил Чеської Республіки доставив на військовий аеродром «Бориспіль» черговий вантаж гуманітарної допомоги для Збройних Сил України.

— До України прибула перша частина гуманітарної допомоги, яка була направлена від Міністерства оборони Республіки Чехія. Йдеться про 10 тисяч різноманітних артикулів, які призначені для декількох сотень військовослужбовців. Це, зокрема одяг та спорядження — черевики з високими берцями, зимовий одяг, рюкзаки, намети тощо, — розповів під час брифінгу в аеропорту «Бориспіль» заступник Міністра оборони Чеської Республіки пан Даніел Коштовал. — Ми продовжуємо перемовини із Міністерством оборони України, щоб зрозуміти, як краще допомагати в подальшому.

Для цього із заступником Міністра оборони Чеської Республіки також прибули представники різноманітних компаній та підприємств цієї країни, які представляють військово-промисловий комплекс.

Зокрема Даніел Коштовал зазначив, що чеська сторона чітко розуміє, що допомога є нагальною і має надаватися протягом найближчого часу.

Наступного дня в Центральному будинку офіцерів Збройних Сил України відбувся Українсько-Чеський форум з питань оборонного співробітництва, в якому взяли участь перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак, делегація Міністерства оборони Чеської Республіки на чолі із заступником Міністра оборони Чеської Республіки Даніелом Коштовалом, а також представники структурних підрозділів Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України.

Фото Вадима КОВАЛЬОВА

Протягом заходу учасники форуму визначали перспективи співпраці щодо оснащення Збройних Сил та інших військових формувань України сучасними зразками військової техніки, обладнання та обмундирування. Окрім цього, було продемонстровано зразки продукції підприємств оборонної промисловості Чеської Республіки, зокрема індивідуальні засоби захисту (бронежилети, шоломи), оптичні прилади, зразки форми одягу та взуття та інше військове спорядження.

Перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак подякував чеській стороні за підтримку, яку Чехія надає Україні в часи випробувань. Він наголосив, що саме міжнародна підтримка та приклад іноземних держав додають українському суспільству впевненості у спроможності досягти європейських цінностей та свобод.

— Такі заходи надають не тільки нового імпульсу розвитку відносин між збройними силами України та Чеської Республіки, а й зміцнюють регіональне оборонне співробітництво. Міністерство оборони України та Збройні Сили України зроблять все для того, щоб домовленості, досягнуті під час форуму, були якнайшвидше запроваджені в практику, — зазначив він.

Під час форуму робочі групи розглянули, зокрема, питання щодо запозичення досвіду Чеської Республіки в реформуванні Збройних сил, оборонного планування, підготовки військових кадрів, перспектив співробітництва у галузі інформаційних технологій, постачання комплектуючих та запасних частин до озброєння та військової техніки Збройних Сил України та інших військових формувань, логістичного, медичного забезпечення, лікування та реабілітації військовослужбовців, досвіду чеської сторони у сфері стандартизації тощо.

— Сьогодні Чеській Республіці є що запропонувати Україні, але й Україні є що запропонувати Чехії. Тому ми маємо конкретні пропозиції щодо розвитку двосторонньої оборонної співпраці та готові до запровадження спільних проектів, — зазначив заступник Міністра оборони Чеської Республіки Даніел Коштовал.

Роман ВУС, Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

СПІВПРАЦЯ З НАТО

ЧАС ВИМАГАЄ СИСТЕМНИХ РЕФОРМ

У Брюсселі у штаб-квартирі НАТО відбулося чергове засідання Спільної робочої групи з питань воєнної реформи. До складу української делегації, яку очолив директор Департаменту воєнної політики та стратегічного планування Міністерства оборони України генерал-майор Павло Щипанський, увійшли начальник Тилу Збройних Сил України генерал-майор Ігор Павловський, начальник Центрального управління метрології та стандартизації Збройних Сил України Озброєння Збройних Сил України полковник Дмитро Філістеєв та глава Ради волонтерів при Міністерстві оборони України Давід Арахамія, повідомляє прес-служба Міністерства оборони України.

Захід проходив під головуванням керівника Управління інтеграції, партнерств та співробітництва Департаменту політичних справ та політики безпеки Міжнародного Секретаріату НАТО Ярослава Сконечки.

У ході засідання глава української делегації подякував за політичну підтримку та відчутну практичну допомогу, яка надається з боку Альянсу в цілому та окремих союзників для захисту нашої країни від російської військової агресії. А також було наголошено на важливості поглиблення воєнно-політичного діалогу з керівництвом НАТО, проінформовано присутніх про кроки, які Міністерство оборони України вже зробило на підтримку намірів щодо активізації співпраці з нашими колегами з Альянсу та спільних шляхів щодо зміцнення сектору безпеки і оборони України.

Глава української делегації запевнив присутніх у твердому прагненні керівництва Міністерства оборони України у проведенні масштабних та системних реформ в оборонному відомстві, а також поглибленні співпраці з НАТО через уже існуючі та нові інструменти. Було зазначено, що Міністерство оборони та Збройні Сили України намагаються бути максимально доступними та відкритими і зроблять усе для того, щоб якомога ефективніше використати фахову консультативно-дорадчу допомогу від іноземних радників альянсу.

Представники країн-членів Альянсу наголосили на ключовій ролі механізму Спільної робочої групи з питань воєнної реформи в подальшому реформуванні національного сектору безпеки і оборони нашої держави, підтвердили свою готовність до всебічної підтримки України в реалізації згаданих завдань, зокрема спрямованих на розвиток бойових спроможностей, удосконалення військової освіти, боротьбу з корупцією та професійну підготовку персоналу.

У межах візиту до штаб-квартири НАТО генерал-майор Павло Щипанський зустрівся з керівником Управління планування сил Міжнародного секретаріату НАТО Френком Боландом. Під час робочої зустрічі обговорювалося питання щодо стану проведення комплексного огляду сектору безпеки та оборони, змістовної частини документів оборонного планування.

МІЖНАРОДНА ПІДТРИМКА

КАНАДА ГОТОВА ДОПОМАГАТИ ЗМІЦНЮВАТИ НАШЕ ВІЙСЬКО

Актуальним питанням українсько-канадської співпраці у військовій сфері була присвячена зустріч делегації на чолі з начальником Генерального штабу — Головнокомандувачем ЗС України генерал-полковником Віктором Муженком з Надзвичайним та Повноважним Послом Канади в Україні паном Романом Ващуком та аташе з питань оборони при посольстві Канади в Україні полковником П'єром Сен-Сіром, повідомляє прес-служба Генерального штабу ЗС України.

Під час зустрічі були обговорені питання двосторонньої співпраці у сфері організації підготовки окремих військовослужбовців та підрозділів ЗС України спільно з представниками США і Канади на українських військових полігонах та надання матеріально-технічної допомоги нелетального характеру, зокрема засобів зв'язку, контрбатарейної боротьби, підвищення безпеки польотів тощо.

— Ми маємо великий пакет ініціатив, які підтверджують нашу підтримку України та демонструють нашу готовність допомогти вашій країні у розвитку сучасних Збройних Сил, — наголосив пан Роман Ващук. Зокрема, за його словами, Канада готова допомогти з реформуванням військової служби правопорядку, з тренуванням та оснащенням фахівців з розмінування, у чому Канада має чималий досвід, зокрема й набутий в Афганістані, а також із удосконалення системи безпеки польотів, що дозволить перейти на найбільш ефективні світові стандарти.

— Проблем з організацією підготовки та навчання наших військовослужбовців професійними інструкторами немає. Ми маємо достатню кількість добре оснащених навчальних центрів і готові до такої співпраці, — зазначив генерал-полковник Віктор Муженко.

АКТУАЛЬНО

ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ПОТРЕБУЄ УЗГОДЖЕНИХ ДІЙ

Російська агресія проти нашої держави породила в Україні незнаний раніше у світі волонтерський рух. Небайдужі люди самостійно, групами і навіть численними громадськими організаціями долучилися до справи допомоги армії. Ворог намагається боротися і з волонтерами. Удаючи з себе волонтерів, на блокпости та передові позиції нерідко проникать зрадники та шпигуни. Згадаймо випадок із замінованою банкою меду, з автом, яке вибухнуло просто на блокпосту. Зрозуміло, що стосунки між волонтерами та військовими вже давно вимагали певної стандартизації. Але Україні не було де запозичити досвід, бо ніде у світі народ не підтримує армію так масштабно.

Зважаючи на вищесказане, в Генеральному штабі ЗС України прийнято рішення напрацювати процедуру допуску волонтерів на передові позиції. Крім суто військових аспектів, зокрема уникнення можливості циркуляції інформації з обмеженим доступом та збереження життя і здоров'я людей на передовій, планується й підвищити ефективність роботи волонтерів. Адже відомо, що відсутність єдиного центру з координації волонтерської діяльності призводить до зниження її ефективності. Наприклад, на заклик одних відгукуються кілька волонтерських груп і за лічені дні «закривають» виниклу потребу із величезним запасом, а іншим підрозділам, які не мають доступу до всесвітнього павутиння чи стійкого мобільного зв'язку, не дістається нічого. Як кажуть «то густо, то пусто».

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

НА ЧАСІ

ВІДНОВЛЮЄМО СИСТЕМУ ОСВІТИ НА ФЛОТІ В ПОВНОМУ ОБСЯЗІ

У Командуванні Військово-Морських Сил Збройних Сил України вважають одним із пріоритетних завдань — відновити систему освіти та підготовки персоналу для потреб флоту. Про це заявив командувач ВМС ЗС України віце-адмірал Сергій Гайдук, виступаючи з лекцією перед особовим складом військово-морського факультету Одеської національної морської академії.

Керівник виду Збройних Сил України відзначив важливість того, що після передислокації військових частин і установ з території тимчасово окупованих Автономної Республіки Крим і міста Севастополь вдалося без перерви продовжити процес підготовки кадрів у інтересах ВМС. В Одесі створено військово-морський факультет Одеської національної морської академії, відділення військової підготовки морехідного коледжу технічного флоту Одеської національної морської академії, тут також продовжив свою діяльність військово-морський ліцей, а у Миколаєві створено навчальний центр ВМС.

— Ми маємо амбітну мету — наступного року створити в Одесі військово-морський інститут, а у подальшому — Академію ВМС, як цілісний навчальний майновий комплекс, — сказав командувач віце-адмірал Сергій Гайдук. — Втілення в життя цього задуму є цілком реальним, але тут усім нам потрібно добре потрудитися.

Командувач ВМС наголосив, що зазначені заходи дадуть можливість відродити систему військово-морської освіти та науки в новій адміністративно-територіальній дислокації ВМС та забезпечити підготовку майбутніх кадрів національного флоту від ліцеїста до офіцера. Крім того, це дасть змогу поєднати навчальний та науковий потенціал ВМС в «морській столиці» країни — місті Одеса разом з основними силами флоту, а саме: поєднати теорію та практику, підняти престиж військово-морської освіти.

Під час лекції командувач ВМС ЗС України також розповів про завдання, сьогодення і пріоритетні напрямки розвитку виду Збройних Сил України.

Віце-адмірал Сергій Гайдук відповів на запитання курсантів, викладачів і представників командування факультету.

ОБЕРЕЖНО, ПСЕВДОВОЛОНТЕРИ

СВІЙ ДО СВОГО ПО... ЧУЖЕ

Громадянка Г., назвавшись волонтеркою, запропонувала військовим отримати велику партію одностроїв іноземного виробництва, лише оплативши доставку товару в Україну. У шахрайський спосіб вона намагалася погріти руки на патріотизмі...

Завдяки оперативний діяльності структурного підрозділу ГШ ЗС України — групи з питань запобігання та виявлення корупції — громадянку Г. вивели на чисту воду і не дали шахрайським шляхом заволодіти державними коштами. Річ у тім, що перевірка, яку група з питань запобігання та виявлення корупції провела у взаємодії з волонтерами та правоохоронними органами, встановила, що громадянка Г. раніше вже неодноразово заволодівала коштами людей та юридичних осіб шляхом обману та зловживання народною довірою.

На сьогодні на підставі зібраних даних уповноваженими слідчими органами відкрите кримінальне провадження стосовно вчинення злочину, передбаченого частиною 1 ст.190 Кримінального кодексу України.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

ОГОЛОШЕННЯ

Департамент кадрової політики Міністерства оборони України оголошує конкурс на заміщення таких вакантних посад:

— **головний спеціаліст відділу управління кар'єрою та комплектування посад для проходження служби і навчання за кордоном.**

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1-го року або стаж роботи за фахом у галузі міжнародного співробітництва в апараті Міністерства оборони України, Головних управліннях (управліннях) Генерального штабу Збройних Сил України, видах Збройних Сил України, інших сферах управління не менше 3-х років. Знання іноземної мови (англійської) на рівні СМР 2 («функціональний»);

— **головний спеціаліст відділу нагороджень.**

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1-го року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років;

— **головний спеціаліст відділу організаційно-планової та організаційно-штатної роботи.**

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста. Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1-го року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років, зокрема на посадах, пов'язаних з організацією та веденням організаційно-планової та мобілізаційно-кадрової роботи.

Документи щодо участі в конкурсі приймаються протягом 30 календарних днів після опублікування оголошення в газеті «Народна армія».

Кандидати мають надати такі документи: заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із встановленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на державну службу та проходження державної служби; автобіографію; заповнену особову картку (форма П-2 ДС) з відповідними додатками; фотокартку розміром 4х6 см; копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня; декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік, копію документа, який посвідчує особу; копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних); копії документів про надання пільг; дві копії довідки про присвоєння ідентифікаційного номера; копія трудової книжки; копія паспорта (сторінки 1, 2) та всі сторінки, де є фотокартки згідно з вимогами (за віком), а також сімейний стан і місце проживання.

Особи можуть подавати додаткову інформацію щодо своєї освіти, досвіду роботи, професійного рівня і репутації (характеристики, рекомендації, наукові публікації тощо).

Додаткові консультації за телефонами посадових осіб Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України:

(044) 245-45-35, 222-35 — Повар Василь Іванович, начальник відділу;

(044) 454-41-74, 232-74 — Оропай Анатолій Іванович, секретар конкурсної комісії, головний спеціаліст.

Документи приймаються за адресою: 03168, м. Київ-168, пр-т Повітрофлотський, 6 (ст. метро «Вокзальна»), Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, каб. № 604, 591.

***

Оголошуються вакантні посади військовослужбовців військової служби за контрактом у

Розрахунково-аналітичному центрі Збройних Сил України (м. Київ):

— водій, водійські права категорії (В) — 1 особа;

— водій-хімік, водійські права категорії (С) — 1 особа;

— водій-електрик, водійські права категорії (С) — 1 особа.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: права категорії В, С; стаж роботи за фахом не менше 1-го року.

Вакантні посади працівників Збройних Сил України у

Розрахунково-аналітичному центрі Збройних Сил України (м. Київ):

— інженер-лаборант фізико-хімічної лабораторії — 1 особа;

— провідний бухгалтер — 1 особа;

— радіотелеграфіст — 1 особа.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: освіта відповідного професійного спрямування, стаж роботи за фахом необов'язковий.

ПОЛІГОННА ПЕРЕВІРКА

ПЕРЕМАГАЄ ТОЙ, ХТО НЕСТАНДАРТНО МИСЛИТЬ

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко на одному з полігонів перевірив ефективність системи підготовки мобілізованих. Свій вишкіл військовослужбовці демонстрували під час планових занять з бойовою стрільбою. В основу програми їхньої підготовки було покладено досвід, набутий під час антитерористичної операції на Сході України, повідомляє прес-служба Генерального штабу ЗС України.

— Бойові дії показали, що на війні перевагу має той, хто вміє нестандартно мислити та визначати декілька варіантів розв'язання виниклих ситуацій. Саме тому на даний час основною вимогою до командира є навчання підлеглих пошуку різних шляхів успішого виконання навчального завдання та доведення своїх професійних якостей до автоматизму, — зазначив генерал-полковник Віктор Муженко.

СИТУАЦІЯ В ЗОНІ АТО

ЗБРОЙНІ ПРОВОКАЦІЇ БОЙОВИКІВ НЕ ПРИПИНЯЮТЬСЯ

У зоні проведення антитерористичної операції фактів застосування ворожої артилерії та бронетехніки не зафіксовано. Водночас напруження і збройні провокації бойовиків зберігаються на всій лінії розмежування, окрім східної частини Луганської області. Противник активно застосовує міномети та гранатомети, працюють снайпери бойовиків. Поблизу Бахмутської траси в районі села Сокільники ворог здійснив збройну провокацію. Російсько-терористичні війська продовжують вести активну авіарозвідку. Так, поблизу Маріуполя зафіксовано польоти 7-х ворожих БПЛА.

За минулу добу внаслідок бойових дій було поранено одного українського військовослужбовця.

Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ продовжує здійснювати моніторинг виконання Мінських домовленостей. Зокрема, в межах моніторингу реалізації «Комплексу заходів з імплементації Мінських домовленостей» СММ відзначає складну безпекову ситуацію у двох проблемних районах — навколо донецького аеропорту та у Широкиному. Про це повідомив на нещодавньому брифінгу речник МЗС України Євген Перебийніс та додав, що СММ зафіксувала обстріли в населених пунктах Авдіївка, Піски, Горлівка зі ствольної артилерії, мінометів та кулеметів.

— Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ протягом минулого тижня фіксувала наявність важких озброєнь на територіях, підконтрольних незаконним збройним угрупованням в Донецькій та Луганській областях. Спостерігачі ОБСЄ повторно відвідали чотири місця збереження відведеної важкої зброї Збройних Сил України та підтвердили, що вся раніше зафіксована зброя знаходиться на тих же позиціях. Водночас незаконні збройні формування в Донецькій та Луганській областях продовжують не надавати СММ інформацію про місця зберігання відведеної зброї, таким чином перешкоджаючи спостерігачам здійснювати відповідну верифікацію, — зазначили в зовнішньополітичному відомстві.

ПІДГОТОВКА ВІЙСЬК

ПОПОВНЕННЯ ВДВ

На одному з полігонів, що на Житомирщині, проходять допідготовку призвані за мобілізацією військовослужбовці, які служитимуть у підрозділах високомобільних десантних військ.

— Протягом 16 днів ці військовослужбовці пройдуть курс з вогневої, тактичної та військово-медичної підготовок. Після загальної підготовки розпочнеться навчання за фахом, — повідомив командир навчального полку полковник Руслан Ковзинець.

Загалом на цьому полігоні нині проходять підготовку понад 2000 мобілізованих за 14 спеціальностями.

Роман ТУРОВЕЦЬ, «Народна армія»
Фото автора

Народна армія
28 березня 2015 року

НА ПЕРЕДОВОМУ РУБЕЖІ

ТРИДЦЯТЬ П'ЯТЬ КРОКІВ МІЖ СВІТАМИ

Я планував заїхати в розташування передових десантних підрозділів у районі Авдіївки, та мені не пощастило — по них якраз пристрілювалась ворожа артилерія. Але згодом десантники погодились «провідати» зі мною сусідів — побратимів з 11-го мотопіхотного батальйону. Бронею дістаємось до районів оборони мотопіхоти. Знайомлюся із командирами і перш за все цікавлюся бойовою обстановкою.

— До підписання Мінських угод на наші позиції за добу «лягало» в середньому 1200 мінометних, артилерійських і реактивних мін та снарядів, лік безперервних обстрілів зі стрілецької зброї або гранатометів вести не було сенсу. Сьогоднішня «тиша» — це хіба що відсутність обстрілів із реактивних систем залпового вогню. Все інше як стріляло по нас раніше, так і стріляє дотепер, — розповідає офіцер одного з підрозділів «Київської Русі» Володимир. — Двадцять третього березня обстріл наших опорних пунктів з гаубичної артилерії і танків, мінометів і станкових гранатометів, зенітних установок тривав дев'ять з половиною годин! На жаль, були в нас і втрати — танк найманців вийшов на пряму наводку, зробив кілька пострілів… Від вибуху одного зі снарядів загинув тридцятирічний солдат, сиротами залишилися двоє малих дітей… А ще трьох наших товаришів у той день поранило.

Офіцер одного з підрозділів «Київської Русі» — Володимир

Поки Володимир показує пробитий снарядним осколком шолом і розірваний вибухом навпіл ручний кулемет загиблого героя, до розмови долучаються інші офіцери — Ігор та Олександр. Доповнюючи один одного, вони розповідають про підступну тактику дій бойовиків. Офіцер батальйону, який воює з минулого літа і брав участь у боях у Дебальцевому, Слов'янську, Нікішиному, біля гори Карачун та під донецьким аеропортом, давно не дивує розміщення ворожих самохідних установок або танків у житлових кварталах або під стінами дитячих садочків. Кажуть, своя розвідка в батальйоні працює відмінно і за найменшого бажання вони могли б знищити одну, на папері відведену на 25 кілометрів від лінії зіткнення САУ і два міномети терористів хоч зараз. Але навіть за наявності наказу відкривати вогонь лише у відповідь у крайньому разі, все одно не стріляли б туди, де є ризик зачепити цивільне населення.

А днями вони на власні очі бачили абсолютно дикунські дії терористів. Із зайнятої ними території аеропорту по українських позиціях почав бити 82-міліметровий міномет. Зробивши кілька пострілів по військових, його розрахунок переніс вогонь на житлові квартали підконтрольної нам Авдіївки. За деякий час зі сторони Донецька по цих мінометниках завдали удару інші терористи, які знищили розрахунок одним залпом. А на місці події швиденько з'явились автомобілі з написами «Преса». Зрозуміло, російські.

Мотопіхотинці спочатку поставилися до цієї події, як до однієї з частих міжусобиць найманців.

Офіцер Ігор

Але надвечір увімкнули в криївці телевізор (є в них така розкіш) та й були ошелешені. Слова проросійських телеведучих зводились до того, що знищений міномет належав українським військовим, які буцімто атакували доблесних захисників так званої «ДНР». «Підступною метою наступу» був «бандерівський намір» зганьбити геройських ополченців, звинувативши їх у порушенні Мінських угод. Саме для цього «укрофашисти» обстріляли із зайнятих ними ополченських позицій Авдіївку, а заразом «такі незграби», накрили кількома мінами і своїх. Доблесні ж артилеристи «республіки» одним махом звели нанівець «бандерівську провокацію»…

Тільки той факт, що мінометний розрахунок був знищений одним артилерійським ударом без пристрілювання, свідчить про заздалегідь підготовлену акцію кураторів «ДНР». Іншими словами, росіяни заради «зомбокартинки» на телеекранах знову не шкодують людських життів і, як худобу, вбивають «ополченців».

Командир взводу лейтенант Олександр ОЛЕШКО

А на оборонних позиціях, де командиром взводу лейтенант Олександр Олешко, коли зайшла розмова про останні бої на його ділянці по лінії зіткнення та взаємодію з сусідніми підрозділами, вельми здивувався: «Вони що, не сказали вам про недавнє знищення бронетехніки терористів? Минулого тижня нам було непереливки, за добу по нас випустили сто сорок два снаряди. То наші хлопці, від яких ви сюди прибули, вирахували і підбили танк, бронетранспортер і зенітну установку на мобільній базі. Влучно стріляти вони вміють!»

Прошу Олександра провести по лінії оборони підрозділу та дати змогу поспілкуватись з людьми.

Старшина батоно Андро

Він мене хіба що за руку не вхопив, повів до кремезного, з ошатною сивою бородою чолов'яги характерної кавказької зовнішності. Чесно кажучи, мене зворушили гордість і неабияка повага, з якою він представив літнього бійця: «Це наш старшина батоно Андро».

Представляюсь старшини та запитую про особисті мотиви, які спонукали його взяти до рук зброю в такому віці. Цитую відповідь майже дослівно: «Я з Абхазії, з Сухумі. Доброволець, воюю з серпня. Я тут, бо росіяни вкрали в мене першу Батьківщину — вони й зараз там, в рідній Абхазії. Я не хочу, щоб таке повторилось у Києві чи ще десь в Україні. З двохтисячного року я — український громадянин. Дружина — киянка, в Києві ми з нею народили двох доньок. Зараз я не можу втратити й другу мою Батьківщину. Тому хочу зупинити росіян на Донбасі, щоб ця зараза не розповзалася далі. Але дуже кортить гнати окупантів назад…»

Недалеко зі сторони ворога запрацювала артилерія. На спостережному пункті бачимо в полі з десяток височезних «грибів» куряви від розривів снарядів. Хтось з бійців визначає відстань до розривів і впевнено називає підрозділ, який зараз сепаратисти обстрілюють. «Нічого, — каже — там наші закопались, як належить!»

«Дід» — найхоробріший у роті

Пробираємося з Олександром далі, взводний вказує на інших солдатів. «Дід» — найхоробріший у роті. Надто сором'язливого у порівнянні з бойовими заслугами «Діда» четверо побратимів чи не силоміць примушують сфотографуватися з ними на згадку. «Єнот» — майстер бою на всі руки, він же — «батарейка», яка підживлює гарним настроєм всіх оточуючих. «Хан» — той ще вояка… Суцільні непересічні особистості, кожен зі своєю історією, гідною стати надбанням нації.

А за годину, частково вивчивши позиції підрозділу, я дивився

«Єнот» — майстер бою на всі руки, він же — «батарейка»

на цих людей трохи іншими очима. Всі військові мене добре розуміють: на деяких напрямках від них до ділянок активних дій терористів… лише тридцять п'ять кроків! А прихованих підходів через чагарники та по ярах — хоч греблю гати.

Олександр Олешко доповнює: «Ви за нас не хвилюйтеся, ситуація завжди під контролем. Наприклад, для терористів вже не секрет, що околиці «заряджені» нашими вибуховими сюрпризами. Позавчора вони заходили в атаку з лівого флангу через «зеленку». То ми жодного разу не вистрілили, просто задіяли керований фугас, і атака зійшла нанівець. А на початку минулого тижня йшли на нас з іншого боку. Мабуть, їхні сапери непогано попрацювали — терористи в кінці бою підійшли фактично на кидок гранати. Ми тоді поклали двох сепаратистів з батальйону «Восток». Тіла віддали десантникам в Авдіївку для обміну на наших загиблих, останки яких ще знаходять у донецькому аеропорту».

Я уважно слухав і дивився на цих впевнених у собі воїнів, які на час мого з ними знайомства захищали цю місцину сорок третій день поспіль, і мене сповнювала гордість за них! Адже знищити їх, напевно, можна, а от перемогти — ні. І ті тридцять п`ять кроків, які розділяють великих українських патріотів з ворогом, можуть бути символом духовної безодні, яка розділяє їхній світ із потворним світом найманих убивць та агресорів.

Віктор ШЕВЧЕНКО, із зони АТО

СИЛЬНІ ДУХОМ

«КСЮШЕНЬКА» ПРОТИ РОСІЙСЬКИХ ТАНКІВ

Базовий табір артилеристів, яких відвели з передової відповідно до Мінських домовленостей, це таке собі невеличке містечко зі своїм укладом, правилами та ритмом життя. Тут один одного давно знають, живуть «межа в межу» і душа в душу.

Фото автора

А от відпочинок тут використовують по-різному. Хтось «зависає» в Інтернеті. Хтось відсипається після тривалих бойових виходів і важкої праці. Та мою увагу привернула обслуга гармати МТ-12, яка надзвичайно самовіддано і, я б навіть сказав, ніжно обслуговувала свою зброю.

При погляді на цю «вбивцю танків» одразу й не скажеш, що вона брала участь у численних бойових діях. Блискуча, пофарбована, в акуратних чохлах... Здається, що гармата щойно зійшла з конвеєра заводу. Проте це все уславлена в боях зброя. А хлопці надзвичайно люблять її і навіть називають «Ксюшенька».

— Наша «Ксюшенька» молодець! — розповів навідник з позивним «Лєший». — Ми разом були і під Горлівкою, і тримали оборону під Дебальцевим. Саме з цієї гармати підбили російський Т-90. Від влучного пострілу нашої «дівчинки» окупант горів яскравіше за зірки над Кремлем. Недаремно кажуть, що МТ-12 — це старша сестра снайперської гвинтівки.

Командує обслугою досвідчений артилерист капітан Олександр Товстоног. Свого часу офіцер закінчив Хмельницьке вище артилерійське командне училище. У розпал скорочення війська був звільнений з лав Збройних Сил України за скороченням штатів. Але коли в двері запасника постукали представники військкомату з повісткою в руках, Олександр Олександрович не вагався. Він повернувся до своєї «гарматної» справи.

— Перед відправкою на Донбас пройшли ґрунтовну підготовку на одному з полігонів, — розповів капітан Олександр Товстоног. — Вивчили гармату, провели низку бойових стрільб. А ще навчились розуміти і довіряти один одному. У протитанкістів в бою головне — швидкість. А бути швидшим за танковий комп'ютер можна лише тоді, коли вся обслуга розуміє тебе і діє без слів, одним організмом, одним подихом.

За словами хлопців, свій головний бій їхній розрахунок прийняв, захищаючи Вуглегірськ. Потрапивши в оточення, вони не склали зброю і не розгубилися. Вони мужньо тримали оборону до останнього снаряду. Підбили танк та кілька російських бронемашин. І змогли вирватись з кільця. Потім — швидке переформування і знову в бій.

— Нам протистояли регулярні російські війська, підтверджень цього в нас чимало, — розповів «Лєший». — Та ми добре прорідили Кантимирівську танкову дивізію й підрозділ ульянівських ВДВ. До речі, попереду вони, як худобу на забій, гнали так званих «ополченців». Прикривались ними, як щитом, та виявляли наші вогневі позиції, не шкодуючи їхнього життя. От такі вони «союзники»!

Зараз артилеристи відпочивають і готуються до ротації. Однак вони вже вирішили, що повернутись після відпочинку мають лише своїм дружним розрахунком і лише до своєї надійної «Ксюшеньки». Отже, наші підрозділи й далі матимуть надійний протитанковий щит.

Тарас ГРЕНЬ, із зони АТО

ЛЮДИ НАШОГО ВІЙСЬКА

«УДАВ» У БОЯХ ЗА ДОНБАС

Екіпаж танка «Удав» (так його назвали танкісти), до якого входили командир танкового взводу лейтенант Василь Божок із позивним «Кулак», мобілізований навідник-оператор молодший сержант Віталій Лиско та контрактник механік-водій старший солдат Артур Шахмандаров, отримали бойовий наказ на висування до селища Луганське. Там танкісти зайняли опорний пункт та взяли під охорону ділянку траси Артемівськ — Дебальцеве.

Зранку 12-го лютого командування гірсько-піхотного підрозділу поставило танкістам нове бойове завдання — вийти в район селища Логвинове та зайняти оборону. Згодом стало відомо, що там уже був ворог…

Неподалік від села танкісти зустріли підрозділи 79-ї окремої аеромобільної та 30-ї механізованої бригад, які готувалися штурмувати захоплений бойовиками населений пункт. Тож екіпаж «Удава» вчасно прийшов на допомогу братам по зброї.

У небо злетіла червона ракета, й наші підрозділи пішли на штурм… Ведучи влучний вогонь з усього озброєння, при цьому вдало маневруючи, екіпаж «Удава» вибивав бойовиків із займаних позицій. А воїни-десантники разом із піхотою проводили зачистку звільнених укріплень. Тоді терористи зазнали значних втрат у живій силі та техніці.

Не встигла охолонути броня, а танкісти відпочити після важкого бою, як надійшов наступний бойовий наказ. Екіпажу Т-64 необхідно було вийти за селище, замаскуватися у лісосмузі та не допустити пересування по ній ворожої бронетехніки…

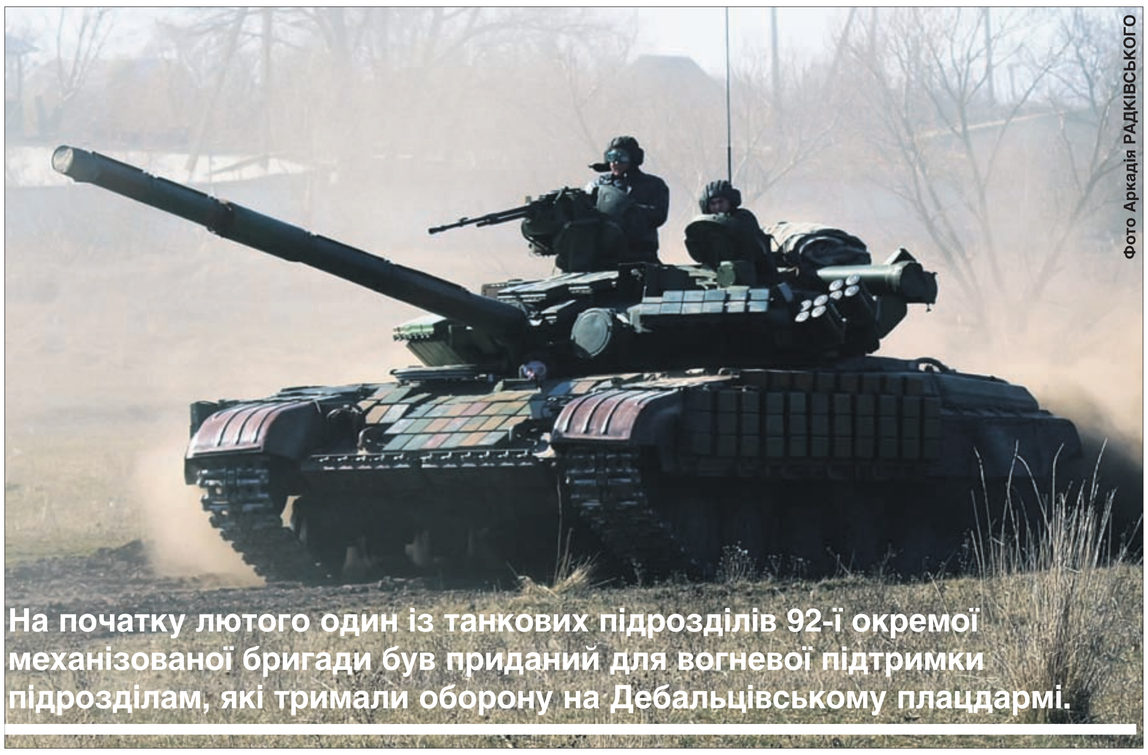

Фото Аркадія РАДКІВСЬКОГО

На початку лютого один із танкових підрозділів 92-ї окремої механізованої бригади був приданий для вогневої підтримки підрозділам, які тримали оборону на Дебальцівському плацдармі.

Лейтенант Василь Божок якимось шостим чуттям відчув, що наступний бій буде важким і найменша помилка екіпажу може дорого коштувати. Офіцер помінявся місцями з навідником-оператором…

Щойно танк виїхав з ґрунтової дороги на трасу, як офіцер помітив, що з боку Вуглегірська сунуть три російські танки Т-72. Від прийняття рішення до пострілу промайнула лише мить… «Спіймавши» танк у прицілі, лейтенант здійснив перший постріл. Випущений українським офіцером снаряд влучив, як то кажуть, в «яблучко». Від вибуху в «72-ці» здетонував боєкомплект та в танка відірвало башту.

— Задній хід! — скомандував взводний механіку-водію.

— Прийняв! — відповів Артур Шахмандаров.

«Удав» плавно відходив назад, ведучи при цьому вогонь. Серед диму бойовики не побачили, звідки гатив наш героїчний танк, і зосередили вогонь по раніше підбитому танку, який стояв по другий бік траси. Водночас бойова машина Василя Божка була прихована за двома підбитими БМП. Він вів нервіний бій із бойовиками, діючи за схемою «виїхав, вистрелив, сховався».

…Третя «72-ка», наче мисливець у пошуках здобичі, виїхала з ґрунтової дороги на трасу та почала рухатися в бік схованого нашого танка. Переїжджаючи через місток вузенької річки, він повернувся кормою до «Удава». Саме цього моменту і чекав Василь. Останній влучний постріл вдарив по двигуну. Бойова машина спалахнула, втративши керування, ворожий танк звалився з мосту у воду…

Сам герой-танкіст лейтенант Василь Божок — звичайний український хлопець, родом із Житомирщини. Після навчання в Академії сухопутних військ він майже два роки служить у лавах 92-ї окремої механізованої бригади. До зони проведення АТО був відряджений на початку року. За недовгий період бойової служби в його активі вже чимало підбитої ворожої техніки.

— Це заслуга всього екіпажу нашого «Удава», який діяв злагоджено та професійно, — каже лейтенант Василь Божок. — З такими воїнами ми захистимо Україну!

Валентин ШЕВЧЕНКО, «Народна армія»

Народна армія
28 березня 2015 року

ПІЛЬГИ ДЛЯ ДЕМОБІЛІЗОВАНИХ

Фото Романа ТУРОВЦЯ

ПРАВА ЗАХИСНИКІВ МАЮТЬ БУТИ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ

З 18 березня в Україні почалася демобілізація, в ході якої в запас будуть звільнені більше 35 тисяч військовослужбовців. Багато з них з нетерпінням чекають можливості знову опинитися вдома з родинами. Водночас держава докладає чимало зусиль, аби безболісно повернути своїх захисників до мирного життя.

ПЕРЕВАЖНЕ ПРАВО НА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

Нещодавно Верховна Рада схвалила Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення окремих питань мобілізації та соціального захисту громадян України, які підлягають звільненню з військової служби під час особливого періоду або у зв'язку з оголошенням демобілізації». Цим документом врегульовується широке коло питань соціального захисту громадян, які підлягають звільненню з військової служби під час особливого періоду або у зв'язку з оголошенням демобілізації. Зокрема в ньому йдеться про пільги демобілізованим військовослужбовцям.

За роз'ясненням одного з авторів цього закону, секретаря Комітету Верховної Ради України з питань Національної безпеки і оборони народного депутата Івана Вінника, насамперед законом врегульоване питання щодо працевлаштування демобілізованих осіб. Повернувшись додому та звернувшись до центрів зайнятості, відтепер військовослужбовці матимуть перевагу в першочерговому отриманні робочого місця. При цьому військовий, який бере участь у конкурсі на державну службу, має можливість скористатися переважним правом на працевлаштування при врахуванні певних критеріїв.

За словами народного депутата Івана Вінника, також врегульоване питання щодо збереження робочого місця за громадянином на час його мобілізації. При цьому для нього передбачена щомісячна компенсація у розмірі середньої заробітної плати. У випадках, коли компанії скорочують кількість робочих місць у зв'язку зі складною економічною ситуацією, військовослужбовцям надається певний імунітет та право бути скороченими в останню чергу.

— Якщо керівники приватних компаній не виконують норми закону та відмовляють демобілізованим хлопцям у поверненні на те робоче місце, з якого вони пішли на фронт, то в таких випадках застосовується стала судова практика трудових спорів, які регулюються Кодексом законів про працю України, — розповідає Іван Вінник. — Зазвичай у таких ситуаціях суди стають на бік звільненого працівника, тож така людина буде поновлена на посаді з відповідними повноваженнями. Окрім цього, час перебування працівника на фронті враховується в робочий стаж, який буде взятий до уваги при розрахунку пенсій, зокрема і пільгових.

Також збільшено термін збереження робочого місця за мобілізованим військовослужбовцем або призваного на строкову службу з 12 до 18 місяців з відповідною компенсацією щомісячної середньої заробітної плати.

Відповідно до Кодексу законів про працю України всі працівники мають право на щорічну відпустку. Зараз військовослужбовець, який відслужив в армії, захищаючи Україну, може розраховувати на відпустку, враховуючи й термін перебування у розпорядженні військової частини.

— Сьогодні держава має подбати про людей, які звільняються, чим їх зайняти. Протягом року вони знаходилися зовсім в інших життєвих умовах, стикалися з ризиками. Повернувшись до мирного життя, вони можуть відчути себе непотрібними суспільству, чого неможна допустити. Тому суспільство і законодавець мають подбати про те, як працевлаштувати цих осіб, щоб надана робота була цікавою та емоційно привабливою, враховуючи їхній досвід та інтереси, — зазначає Іван Вінник. — Вважаю, що залучення цих осіб зокрема до складу патрульної міліції, є дуже вдалою. Ми будемо її опрацьовувати та пропонувати відповідні зміни до законодавства.

ЗОНА АТО — НЕ СХОВАНКА ВІД ЛЮСТРАЦІЇ

Лунає чимало викликів щодо перегляду порядку надання статусу учасників бойових дій. Зокрема йдеться про те, що на сьогодні багато високопосадовців отримали цей статус без участі в боях.

— З метою уникнення застосування по відношенню до деяких держслужбовців норм закону про очищення влади вони їздили на одну-дві доби в зону АТО, зокрема в ті міста, в яких уже давно не ведуться бойові дії, та отримували статус УБД. Тим самим уникали дії закону про люстрацію. І це при тому, що люди, які дійсно потребують присвоєння цього статусу, на практиці стикаються з чималими проблемами при його отриманні. Тому ми як профільний комітет, звертаємо увагу Кабміну міжвідомчої комісії на те, щоб не допускати таких випадків. Незабаром, сподіваюся, представник нашого комітету буде членом цієї комісії, тож ми на рівні парламентського контролю будемо робити все, щоб такі ганебні випадки більше не траплялися, — зазначив народний депутат.

СТАТУС УБД ДЛЯ ДОБРОВОЛЬЦІВ

Окрім цього, віднині законодавчо врегульоване питання щодо набуття відповідного статусу добровольцями. Тобто тими, хто прийшов на фронт добровільно, а потім легалізувався у склад військових формувань, які входять до Міноборони або Нацгвардії.

— Відповідним законом також врегульовано право осіб, які не увійшли в офіційні формування. Наприклад, в нас є добровільне воєнізоване об'єднання Добровольчий український корпус, який відзначився при захисті донецького аеропорту. Чимало бійців цього підрозділу, який не увійшов у склад офіційних формувань, загинули чи поранені, стали інвалідами I, II груп. При цьому держава добре розуміє необхідність поширення соціального захисту й на це коло осіб. Адже згідно зі статтею 17 Конституції України захист держави та її кордонів є справою всього українського народу. Тому в цьому випадку не можна відокремлювати, була ця людина у складі військового формування чи ні.

Щоб надати добровольцям, які не легалізувалися через Міноборони чи Нацгвардію, відповідний статус та соціальний захист, є певна процедура, яка вже прописана в законі. Для цього необхідні документ від органу військового керівництва, в координації з яким діяли ці добровольці, та свідчення двох осіб з числа тих військовослужбовців, які офіційно брали участь у спільній операції з добровольцями. Це буде достатнім пакетом документів для того, щоб звертатися в міжвідомчу комісію і отримати статус учасника бойових дій і весь пакет соціальних пільг.

ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ ВІТЧИЗНИ

На сьогодні учасники АТО мають право на отримання земельної ділянки в межах своєї реєстрації або забезпечення квартирою в межах міста. Окрім цього, в бюджеті Міноборони виділено майже 1,5 млрд гривень на будівництво нового житла. Проте для вирішення всіх виниклих проблемних питань цього недостатньо. Комітетом Нацбезпеки відпрацьовано декілька запитів для Міноборони, зокрема щодо об'єктів незавершеного будівництва, що перебувають на балансі Міноборони України та будуть вводитися в експлуатацію. Окрім цього, представниками профільного комітету ініційовано питання щодо врахування ситуації, що склалася на ринку нерухомості, коли багато з будівельних компаній на сьогодні знаходяться у вкрай скрутному становищі, та розглянути можливість викупу зі знижкою житла замість того, щоб будувати нове. Ці питання вивчатимуться на рівні профільного комітету та надаватимуться відповідні рекомендації Міністерству оборони України.

ПРІОРИТЕТИ — ВІЙСЬКОВОМУ РЕЗЕРВУ

Верховна Рада України ухвалила Закон про формування військового резерву в особливий період. Зокрема йдеться про військовий резерв першої черги, який у разі ескалації військових дій буде пріоритетним при оголошенні мобілізації. Адже це найбільш боєздатні підрозділи з фаховими та навченими воїнами, які мають досвід бойових дій. Також до цього резерву належить категорія тих військовослужбовців, які нещодавно завершили строкову службу та отримали відповідний фах щодо застосування наявної техніки та зброї. У військкоматах будуть створені відповідні бази даних і саме цих людей у разі ескалації конфлікту будуть у першу чергу залучати для оборони держави.

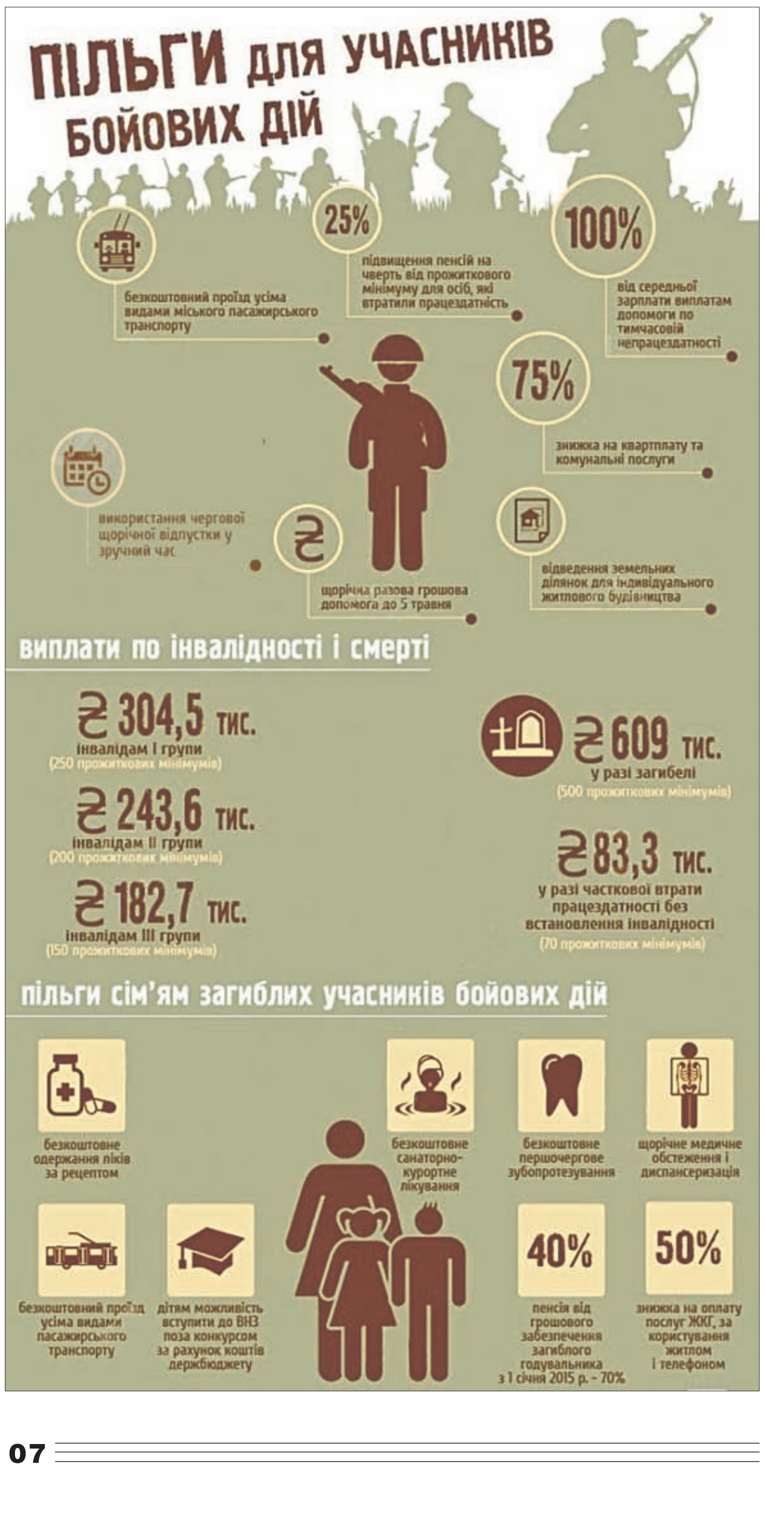
Передбачається, що серед них буде багато добровольців, що дозволить ефективно провести мобілізацію. На глибоке переконання фахівців, насамперед треба залучати саме тих людей, які свідомо хочуть захищати свободу та незалежність країни.

— Я впевнений, що серед 35 тисяч демобілізованих буде чимала кількість тих, хто знову готовий стати на захист країни у разі ескалації. Ефективніше буде застосовувати саме ці підрозділи, — зазначив Іван Вінник.

Окрім цього, народний депутат зазначив, що до цього законодавчо не було врегульовано термін часу, через який можна залучати демобілізовану особу знову до війська.

— Проектом Закону про внесення змін до Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» щодо служби у військовому резерві в особливий період встановлюється термін у 6 місяців, протягом яких людину не можна буде призивати, — зазначив народний депутат. Втім допускається призов на службу поза цим терміном на добровільних засадах.

Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

ГІСТЬ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

ВІКТОР БРОНЮК: «КОЖНОЮ ПІСНЕЮ І НОТОЮ МИ ЗІЗНАЄМОСЯ В КОХАННІ УКРАЇНІ»

Харизматичний і при цьому абсолютно непафосний соліст гурту «ТіК» Віктор Бронюк є унікальною людиною, яка вміє мовою музики говорити про кумедне та важливе водночас. Крім того, Віктор є активним громадським діячем.

— Саме зараз у вас відбувається тур на честь «ювілею» гурту. Вже 10 років ви радуєте публіку своєю творчістю. Цього разу ви планували відвідати 30 міст України, крім того Канаду, США та Європу з програмою «Люби ти Україну». Чи буде він особливим, зважаючи на те, що відбувається в Україні?

— Саме так — вже десять років, як ми з'явилися на сцені зі своїми «Оленями». Хоча мені особисто не віриться, що час промайнув так швидко. Здається, ніби від сили рік, але ніяк не десять. Зізнаюся, що стосовно цього туру в мене були сумніви. А чи доречний він зараз, коли в Україні йде війна? Втім я наголошую, що це не просто концерти. Вони проводяться у форматі товариських зустрічей. Дуже хочеться трішки розважити людей, пригнічених всіма останніми подіями, поговорити про те, що нас об'єднує, а не розділяє.

Люди вже більше року живуть у великому стресі. І якщо ми хоч на секунду за допомогою своїх виступів їх з того виру витягнули, дали можливість просто щиро посміхнутися, відволіктися, ми вважаємо, що свою місію виконали.

Тур «Люби ти Україну» ми розпочали 2 лютого в Києві. У Палаці спорту зібралося дуже багато людей! Я завжди сприймаю переповнену залу, як комплімент гурту. Вже за традицією ми розпочали концерт Гімном України. Це, до речі, обов'язковий атрибут нашого колективу. При цьому байдуже, в якій країні ми вступаємо, Державний гімн — він потрібен. Люди встають і співають разом з нами, відчуваючи і розуміючи кожне слово.

Концерт пройшов на «ура». Більше двох годин неймовірної атмосфери і шалених ритмів. Тисячі голосів підспівували нашим пісням, які справді стали народними. Ми виконали понад 30 композицій — і відомі хіти, і кілька зовсім нових пісень, які публіка зустріла оваціями. Концертна зала сповнилася шаленого драйву і щирої атмосфери любові. Дуже багато молоді, дуже багато танців і щирих почуттів. Також ми запросили на концерт людей, перед якими в цей час хочеться схилити голову: волонтерів, військових, що перебувають зараз на ротації, поранених бійців та тих, хто проходить реабілітацію. Усі вони змогли відтанути серцем.

Тур триватиме аж до 10 червня. Фактично день народження гурту 2 червня. Тож завершиться символічно — у Вінниці, де й народився гурт. А вже після цього ми гастролюватимемо з піснями, що прославляють Україну, містами Європи та Північної Америки.

— У Києві ваші концерти завжди збирають аншлаг. А як сприймає «ТіК» публіка на Донбасі? Чи доводиться корегувати репертуар для концертів на Сході й Заході?

— Ні, я ніколи не ділю публіку. Донецьк, Луганськ, Запоріжжя — усі ці міста я, повірте, люблю не менше за західні. Так, для них ця музика не зовсім звична, але коли пісня справжня, виконана від усієї душі та викликає в глядача емоцію, мова вже значення не має. Я добре володію російською, знаю й кілька інших мов, та мені легше спілкуватися українською, я думаю нею, пишу пісні. Мені так комфортно, тож впевнений, що це відчувається в моїх композиціях. До того ж не секрет, що кожною піснею і нотою ми протягом 10 років невпинно зізнавалися в коханні Україні. І ті, хто має таку ж любов та відданість нашій державі, підтримують нас, приходять на концерти, співають, і не має різниці — Буковина то чи Донбас!

А останнім часом я взагалі почав помічати таку тенденцію, що чим далі на Схід, тим більше людей у вишиванках. На наші концерти і раніше вдягали національний одяг, та в ході останніх сумних подій любов до всього українського набула значних масштабів. Пригадую момент, коли ми давали концерт у Луганську. Вдень їду містом, а на перехресті водій із сусідньої автівки впізнає і через бокове вікно каже: «Вже всі костюмні прокати об'їздив — ніде вишиванку не можу знайти! Всі розібрали на ваш концерт».

— Ви з вашим другом Сергієм Притулою є відомими волонтерами країни. Сергій збирає допомогу для війська на телеканалі, а ви є головою правління благодійного фонду «Подільська громада». Чи маєте спільні проекти щодо підтримки війська?

— Так, ми вже не один рік маємо справжні товариські відносини з Сергієм. Наша спільна любов до України відіграла в цій дружбі не останню роль. Ну і, звісно, зараз важко залишатися осторонь того, що відбувається на Сході. У зоні АТО разом не бували, хоча деякі наші благодійні проекти все ж таки пересікалися. Звичайно, так простіше, коли маєш друга, з яким у вас спільна діяльність. Ми робимо різні справи, але вони однаково важливі і потрібні.

Стосовно концертів скажу відразу, що я їх у зоні АТО не даю. Постійно буваю на передньому краї фронту, і на мою думку для хлопців, які там, реальна допомога значно потрібніша та вагоміша за спів. Проте декілька разів були кумедні випадки, коли мою автівку зупиняли на блокпостах. Спочатку хлопці з суворим виглядом виходили, мовляв, куди і навіщо їдеш, а потім впізнавали мене, просили автограф чи навіть заспівати. Тому, звичайно, вони були б раді концерту, але я все ж таки вважаю це зараз недоречним. От переможемо, тоді й будемо співати.

— Ви неодноразово дарували війську позашляховики. Чому саме така допомога?

— Кожен українець допомагає, чим може і як може. Якась бабуся передає військовикам банку варення чи останні 10 гривень кине у скриньку на потреби армії, і то її допомога, і вона цінна! Я можу подарувати авто і я його дарую. Це не означає, що моя підтримка вагоміша, просто в кожного різні можливості. Буду мати змогу і ресурси — буду купувати їх і надалі, до того ж я робив це не сам, разом із моїми друзями. Позашляховики не нові, але відремонтовані згідно з військовими потребами. Їдуть на Схід авто, звичайно, також не порожні. Буржуйки, теплі речі, медикаменти, засоби гігієни, взуття, харчі та солодощі — це все ми завантажуємо в багажник та гайда в дорогу. Збираємо таку допомогу спільними зусиллями із вінничанами. Хочеться, аби кожен громадянин відчув свою роль у боротьбі за мир в Україні, щоб разом ми зупинили цю війну! Коли телефонують хлопці і дякують, то починаєш розуміти, що твоя робота, твоя місія потрібна!

БЛАГОДІЙНИКИ З ЛЬВІВСЬКОЇ ФІЛАРМОНІЇ

«ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ УКРАЇНУ»

Про допомогу Львівської обласної філармонії українському війську не почуєш ні по радіо, ні по телебаченню. Та й вітрини газетних кіосків не майорять красномовними заголовками про їхню благодійність. Адже колектив філармонії звик радіти кількості військових, яким вдалося допомогти, а не кількості людей, які про це дізналися!

— У час війни артисти нашого колективу долучаються до підтримки наших хлопців, що воюють за єдність країни. Вони дали велику кількість концертів, кошти з яких надходили на потреби армії. Адже для них зараз важливішою є допомога, ніж заробіток, — розповідає про артистів заступник генерального директора з організаційно-правового забезпечення Львівської обласної філармонії Іоланта Пришляк. — Рішення організовувати благодійні концерти ми прийняли одноголосно! Віримо, що наша солідарність у добрих вчинках надалі лише зростатиме, аби ми не змарнували те, що вже здобули!

— Взимку, окрім концертів у філармонії, наші зірки в театральних костюмах виступали на вулицях Львова. У такий спосіб вони назбирали певні кошти для військових. За ці гроші ми придбали та відправили в зону АТО кілька генераторів, що тоді були необхідні нашим захисникам, та різні дрібнички: шкарпетки, харчі та засоби гігієни, — пригадує Іоланта Юріївна.

Нещодавно кілька труп разом із оркестрами Львівської філармонії гастролювали в Німеччині та Швейцарії. Там, окрім традиційних виступів, артисти дарували свято музики всім перехожим просто на вулицях. Випадкові слухачі могли вкидати кошти у скриньку з написом «Для тих, хто захищає Україну», яку завчасно встановили музичні митці. Кожному, хто поповнював «благодійну коробочку», давався диск відомого українського композитора Мирослава Скорика. Ось і виходило так, що закордонний слухач отримував диск із чудовими мелодіями, а Українська армія — гроші за нього.

Повернувшись на Батьківщину, артисти вирішили за зібрані кошти придбати тепловізори, яких тоді вкрай не вистачало. І вкотре на Схід поїхала допомога бійцям від Львівської філармонії.

— Ми жодного разу не знехтували можливістю зробити добру справу. Коли виступаєш безкоштовно, навіть усе навколо сприймається по-іншому. Тільки за таких обставин ти сповна відчуваєш, заради чого сьогодні вийшов на сцену. Ми розуміємо, що робимо це для героїв! — ділиться своїми враженнями від благодійних концертів концертмейстер оркестру «INSO-Львів» скрипаль Євген Крук. — Тішить не лише те, що своєю грою ми можемо забезпечити необхідним хоча б одну бригаду, а й те, що самі військовики, перебуваючи на ротації чи на лікуванні у Львові, завжди можуть завітати до нас! І вони охоче приходять до філармонії та занурюються у світ прекрасного, де не чути вибухів та канонад, лише музика.

— Часто нас заздалегідь попереджають, що в залі будуть особливі гості, тоді ми додаємо в репертуар кілька нових інструментальних композицій, тематичних. Наприклад, пісню на мелодію «Сумний святий вечір у 46-му році» ми переробили на «Сумний святий вечір у зоні АТО».

Утім, коли артисти виступали на полігоні в Яворові перед мобілізованими, що лише готувалися до відправлення в зону бойових дій, то навпаки, сумних воєнних композицій намагалися уникати. Понад усе вони хотіли відволікти та розважити цих хлопців, на яких в недалекому «завтра» чекає війна.

Проте колективам жодного разу не вдалося особисто побувати з концертами там, куди вони невпинно надсилають такі потрібні військовикам подарунки. Причина більш ніж проста: всі музичні інструменти бояться холоду та можуть не витримати температуру нижче + 18 °С. У неналежних умовах вони руйнуються і навіть не завжди підлягають реконструкції. Тому артисти з нетерпінням чекають потепління! Тоді — одразу на Схід зміцнювати бойовий дух бійців!

Матеріали сторінки підготувала Оксана МАРЧУК, «Народна армія»

ТАКТИЧНА МЕДИЦИНА

60 СЕКУНД, ЩОБ ВИЖИТИ

«Коли воїн, солдат чи офіцер отримує поранення, в нього є тільки одна спроба, єдиний шанс — накласти собі джгут. І на це йому виділяється лише 60 секунд. Якщо руки не працюють автоматично, то можливість врятувати життя можна втратити». Такими словами народний депутат України, радник Президента України з гуманітарних питань Ольга Богомолець розпочала презентацію проекту «Захист патріотів» у Житомирському військовому інституті імені С.П. Корольова.

Гуманітарна ініціатива Світового конгресу українців «Захист патріотів» проводить у навчальному закладі інструктажі з тактичної медицини у форматі курсів бійця-рятувальника армій США та країн НАТО. Організатори інструктажів стверджують, що стандартні індивідуальні аптечки першої медичної допомоги міжнародного зразка та тренінги із тактичної медицини значно збільшують шанси на виживання воїнів у бойових умовах.

Починаючи з січня 2015 року, волонтери провели комплекс занять з випускниками, а згодом приступили до навчання офіцерів, які призвані під час першого етапу четвертої черги мобілізації і зараз проходять підвищення кваліфікації та перепідготовку, а також військовослужбовців навчального закладу.

Військовослужбовці активно тренувалися правильно робити перев'язки, накладати шини, транспортувати поранених за різних обставин. Майбутні воїни також навчалися правильно рятувати життя собі та своїм побратимам у екстремальних умовах, коли важлива кожна секунда.

Хоча під час тренінгів використовувалися стандартні аптечки НАТО, окрема увага була приділена навчанню вояків наданню допомоги з використанням будь-яких матеріалів, котрі є в їхньому розпорядженні.

— Жодне обладнання саме по собі не рятує життя, рятує вміння користуватися ним, — зазначив старший інструктор проекту Костянтин Корольов. — Ми хочемо, щоб кожен з військовослужбовців знав, як надавати допомогу. Це не лікарська допомога. Це тактична медицина. Байдуже, є у вас аптечка чи її нема. Знаючи алгоритм, ви знайдете собі аптечку в будь-якому маленькому аптечному кіоску. Ви теж зможете рятувати людей.

За словами начальника військового інституту генерал-майора Юрія Даника, кожен командир не тільки повинен знати, як захистити людей, але й має бути добре підготовленим інструктором, який навчить своїх підлеглих.

До речі, гуманітарна ініціатива СКУ "Захист патріотів" працює в Україні з травня 2014 року і на сьогодні провела такі курси для понад 12 тисяч військовослужбовців та передала їм більше 9 тисяч індивідуальних аптечок стандарту НАТО.

Роман ТУРОВЕЦЬ, «Народна армія»

ВІТАЄМО!

29 березня своє 70-річчя відзначає кандидат військових наук, старший науковий співробітник, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки генерал-полковник у відставці

ШУЛЯК Петро Іванович

Шановний Петре Івановичу, сердечно вітаємо з ювілеєм!

Дозвольте висловити Вам щире почуття глибокої поваги. Цей важливий життєвий рубіж Ви зустрічаєте в розквіті творчих та духовних сил.

Ваш славний шлях офіцера почався в Київському вищому загальновійськовому командному училищі, продовжився у Військовій академії ім. І.В. Фрунзе, а потім у Військовій академії Генерального штабу Збройних Сил СРСР ім. К.Є.Ворошилова. Ваша служба проходила у багатьох військових округах на командних посадах і завжди Ви, залишаючись вірним військовій присязі, з честю виконували свій військовий обов'язок.

Вам завжди притаманні відповідальність, цілеспрямованість, принциповість, вимогливість до себе і підлеглих, уважне ставлення до товаришів по службі, їхніх потреб, за що Вам висловлюють щиру вдячність всі Ваші підлеглі та колеги.

Організаторський талант, тверді життєві принципи, якими Ви керуєтесь, воістину є зразком високої громадянської мужності й беззавітного служіння Батьківщині.

Бажаємо Вам, шановний Петре Івановичу, щоб удача та натхнення завжди були супутниками у всіх Ваших починаннях, а наполегливість, професіоналізм та мудрість сприяли досягненню Вами нових висот.

Керівництво Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

ВІРТУАЛЬНА КНИГА ПАМ'ЯТІ ПОЛЕГЛИХ ЗА УКРАЇНУ

Кожен герой України, який віддав своє життя за збереження територіальної цілісності і недоторканності нашої Батьківщини, заслуговує на шану та вічну пам'ять. У Міністерстві оборони України постійно переймаються цим питанням та організовують різні проекти, спрямовані на збереження пам'яті загиблих захисників Вітчизни. Так, Національний військово-історичний музей разом з Міністерством оборони України, Міністерством внутрішніх справ, волонтерами та небайдужими громадянами створив інтернет-ресурс «Книга пам'яті загиблих» (memory-book.org.ua). Цей сайт представляє собою інформацію про загиблих під час проведення АТО українських офіцерів, солдатів та бійців добровольчих батальйонів. Відвідувачі можуть побачити фотографії героїв, дату і місце народження, підрозділи, в яких вони служили, звання, посади, а також обставини загибелі та місця поховання. Також на сайті є розділ, де можна знайти зведені дані щодо загиблих, надані силовими відомствами, державними службами та військовими формуваннями.

Кожен охочий може написати слова вдячності героям та покласти віртуальні квіти пам'яті. Щодня на сайті з'являються нові листи, вірші та побажання нашим захисникам. Так, нещодавно на сайті з'явився вірш під авторством Н. Дорош, в якому є дуже проникливі рядки:

Сьогодні в Україні чорний день…
В домівках у героїв ллються сльози,
Та повернути їх ніхто не в змозі —
Сьогодні в Україні чорний день.
Помолимось усі за їхні душі.
Поставимо в церквах за них свічки,
Чоловіки, батьки, сини та друзі
За рідну землю в небі полягли.
А завтра буде помста по заслузі!
За кожну краплю материнської сльози,
За дикий біль, що розриває душу,
За кожну цятку української землі...

Олена КРУГЛЄНЯ, «Народна армія»

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ

ПЕРЕХОДИМО НА ЛІТНІЙ ЧАС

У неділю, 29 березня, о 3:00 ночі Україна перейде на літній час. Стрілки годинника потрібно буде перевести на одну годину вперед.

Нагадаємо, в нашій країні час переводиться два рази на рік. В останню неділю березня Україна переходить на літній час, а в останню неділю жовтня здійснюється перехід на зимовий.

СИМВОЛ ЛЮДЯНОСТІ, ДОБРА ТА САМОЗРЕЧЕННЯ

МАТЕРИНСЬКЕ СЕРЦЕ — ВОЛОШКОВЕ ПОЛЕ,

БЕЗ КІНЦЯ І КРАЮ В НІМ ЛЮБОВ ЖИВЕ

Жінка, мати, берегиня... Все прекрасне на землі — від світла сонця, від кохання жінки, з молока матері. Суворими шляхами йде наша країна до своєї свободи і незалежності. Горді мужі Київської Русі, князі та воїни, відважні запорозькі лицарі заступали шляхи ворогам, воювали, боронили свій рідний край. А жінки тим часом оберігали домашнє вогнище, народжували дітей, омивали рани чоловіків-воїнів, молили Бога.

Яскравим прикладом цього стали й нинішні події на Сході України. Долаючи жорсткі випробування, жінки-матері в буденній праці підтримують своїх синів, бережуть вірність і ростять дітей, вчать любити добро, правду, людей. Вони віддають для захисту Вітчизни найдорожче, що в них є, — своїх дітей і водночас активно поповнюють армію волонтерів.

Ось уже майже рік каховчанин Євген Білоус виконує бойові завдання в зоні АТО. Біографію 22-річного хлопця можна вмістити в декілька рядків: школа, армія й знову армія. Мобілізований навесні минулого року, він і нині перебуває у складі протитанкового взводу на передньому краї оборони. А для його мами Алли Феофанівни, яка має трьох синів, розпочався новий етап у житті, наповнений невідомими раніше турботами.

— Коли прибуваю до розташування військових частин, іноді читаю в очах дорослих хлопців запитання: «А мені що привезли?». Вони з нетерпінням чекають гостинця. Там, на передовій, солдати залишаються дітьми, нашими дітьми! Відірвані від рідної домівки, від родин воїни потребують уваги й підтримки, — розмірковує Алла Феофанівна. — Тому й кладу в посилки, окрім чаю й кави, цигарки, хоча мій син не палить. Але є в наших захисників і значно серйозніші потреби: під час бойових дій їм вкрай необхідні кровоспинні засоби, антибіотики, а також тепловізори.

Мати солдата щодень з надією і тривогою чекає дзвінка від сина, щоб знати напевно, що він живий і з ним усе гаразд. До глибини душі її обурює докір деяких «розумників»: «А навіщо ти його відпустила?». На ці безглузді запитання жінка завжди має гідну відповідь: «Якщо всі так будемо міркувати, хто берегтиме мир та спокій, про який мріють мешканці Сходу? Хто захистить нашу країну, її цілісність і суверенітет?».

Йдеться не лише про її сина, адже в одному підрозділі з ним служать інші сини України. Всі вони з нетерпінням чекають на зустріч з матерями. Тож вклонімося доземно жінці, матері, яка в тяжкі роки війни та в буденній праці залишається для кожного з нас символом людяності, добра та самозречення.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Херсон

Фото із сімейного архіву Алли БІЛОУС

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

«ВІЙНА, ЩО ЗМІНИЛА РОНДО»

Дитяче оповідання Романа Романишина та Андрія Лесіва «Війна, що змінила Рондо» здобуло міжнародну нагороду на Міжнародній книжковій виставці Bologna Ragazzi Award, повідомляє «Наш Киев».

Книжка, яку створила «Аграфка», дає змогу поговорити з дітьми про війну мовою, яка не травмує їх, а допоможе осягнути, що ж відбувається, як з цим боротися і як з цим жити.

«Війна, що змінила Рондо» розповідає про те, що війна не має серця і не розуміє жодної мови, зате торкається кожного і на всіх залишає шрами. Книга зображує місто Рондо, в якому живуть тендітні та вразливі створіння. Головними персонажами є троє друзів — Данко, Зірка та Фабіян. У мирне місто одного дня приходить війна. Лихо завжди приходить зненацька, війни ніхто ніколи не знав і тим паче не чекав. Це книга про те, що перемогти у війні можна лише згуртувавшись, а справжнім героєм може стати кожен.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20143
Ціна вроздріб – договірна
Зам. **№ 40268**

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Катерина КУЩІЄНКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Pp - Реклама редакції (подається безкоштовно)
P - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.